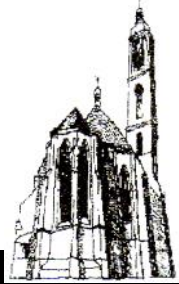

Zpravodaj

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

4/2016
září

Milí farníci,

zkraje tohoto úvodníku mi dovoluňte přání. Skončila doba prázdnin a dovolených, a tak přeji nám všem, dětem i dospělým, abychom se s elánem a zároveň s pokorou pustili do dnů všedních. A kéž se nám přitom s Boží pomocí daří nalézat tu nejlepší cestu. Těm, kteří to o dovolené poněkud přehnali s opravami chalupy či vysokohorskou turistikou, přeji také to, aby se jim podařilo zotavit se z následků dovolené na zotavenou.

Prázdniny sice skončily, ale nemusíme z toho být smutní. Vždyť nás už za zhruba sto dnů čekají další, spojené s oslavou příchodu Božího syna Ježíše Krista. A máme každý týden víkend a zvláště pak neděle jako dny odpočinku. A jako je čas pracovat, učit se a studovat, tak je i čas odpočívat a oslavovat Boha za jeho dobrotu.

Život svatého Václava, jehož slavnost připadá na 28. září, nám ukazuje, že to hledání nejlepší cesty v životě není vůbec jednoduché a člověk přitom může snadno narazit dokonce i na odpor svých nejbližších. A tak nám svatý Václav v našich těžkostech může být nejenom přímluvcem, ale i vzorem.

Chtěl bych si rovněž všimnout blízcích se voleb. Možná se ptáte, proč

takové téma. Protože Bůh nám daroval svobodu a s ní také zodpovědnost. A tak je projevem lidské i křesťanské zralosti zodpovědně a v klidu se rozmyslet a uváženě zvolit stranu, kterou člověk pokládá za nejlepší. Kdo nevolí, zakopává jednu z hřiven, které mu Bůh dal. Věříme-li v Krista, měli bychom se snažit vybrat tu stranu, jejíž program je nejvíce v souladu s evangeliem.

Možná vás politika znechutila. Právě proto je třeba zodpovědně volit, aby to nebylo ještě horší. Možná byste už rádi viděli rychlou změnu. Musíme si ovšem dávat pozor na strany, které slibují rychlé změny k lepšímu. Tyto strany často hodlají změny dosáhnout tím, že s někým pořádně (rozuměj radikálně) zatočí. Strana, jejíž program je poznamenán třídní, etnickou nebo jinou nesnášenlivostí, představuje nebezpečí. Historie nám totiž ukazuje, že když k tomu takové strany dostaly od voličů dost hlasů, zatočily nakonec téměř se všemi.

Vypěstlost společnosti se pozná podle toho, jak zachází s lidskou svobodou a jak se chová ke svým nejslabším členům. A to je snad také určité hledisko pro rozhodování, koho volit. Domnívám se, že strana, která upírá lidem svobodu, není hodna toho, abychom jí dali svůj hlas. A stejně tak i strana, která se, třeba i pod pláštěm lidských práv, staví proti nejslabším, dokonce i proti těm, kteří se zatím ještě nenarodili.

Přáním jsem začal a přáním skončím. Kéž se nám všem s pomocí Ducha svatého daří setkávat se stále více s Pánem Ježíšem na stránkách Bible, ve svátostech, v modlitbě a v setkáních s lidmi, zvláště pak potřebnými. Kéž v nás i v těch všedních dnech roste a zraje radost evangelia. K tomu nám dopomáhej Bůh.

P. Zdeněk Sedlák

Úvodník	01
Zvon pro Jakuba	02
Aktuality a pozvánky	04
PRF	07
CMŠ	08
CG	09
Charita	10
Reportáže, názory	
Setkání mládeže v Krakově	11
Chaloupka družiny Concordia	12
Tábor Slunečního kmene	12
Cykločundr	13
Letní škola duchovní hudby	13
Duchovní obnova seniorů	13
O kapličky v Roztěži	14
Rozhovor s P. Jaroslavem Brožem	15
Fejeton	18
Kalendář akcí	19

O průběhu sbírky

Věřejná sbírka *Zvon pro Jakuba* hned na začátku září překročila hranici 600 tisíc korun. To je veliký úspěch. Příspěvky od obyvatel Kutné Hory na účet sbírky stále přicházejí. Daří se získat dárci i mimo město. Sbírkou během letních měsíců oslovila také turisty a návštěvníky Kutné Hory a dokonce se mezi nimi našel významný dárci ze zahraničí, který Kutnou Horu navštívil a následně do sbírky přispěl.

Podporu sbírce vyjádřila řada kulturních akcí: Mezinárodní hudební festival Kutná Hora, Operní týden Kutná Hora, Královské stříbření Kutné Hory; zmínku o sbírce zakomponovali do textu divadelního vystoupení také herci vystupující v rámci Kutnohorského léta při produkci *Tajemné kutnohorské pověsti ožívají*. Jeden ze dvou koncertů festivalu Praha, klasika.. pořádaných v Kutné Hoře byl benefiční. V chrámu sv. Barbory zazněla *Má vlast* a celé vstupné bylo věnováno do

sbírky *Zvon pro Jakuba*. Jako další se s podporou připojily Kutnohorská Kocábka a Kaňkovský hornický jarmark.

Kutnohorská Základní škola T. G. Masaryka nakoupila pro své žáky trička s logem sbírky pro reprezentaci svých žáků během 7. olympiády dětí a mládeže v Kutné Hoře. Následně pak ještě uspořádali ve škole sběr papíru a vybrané peníze do sbírky věnovali.

Kasičky ve tvaru zvonu, kterých je v Kutné Hoře rozmístěno celkem šest, také přináší pěkný příspěvek do sbírky. Stejně tak kostelní sbírka během slavnostní mše v neděli 24. července při Oslavě svátku sv. Jakuba. Daří se prodej propagačních předmětů s logem sbírky v Infocentru u chrámu sv. Barbory a v kostele sv. Jakuba. V prodeji jsou keramické zvonky (cena 69 Kč, výtěžek pro sbírku je 24 Kč), placky (cena 20 Kč, výtěžek pro sbírku je 15 Kč) a trička (cena 290 Kč, výtěžek pro sbírku je 182 Kč). Nabídku propagačních předmětů v nejbližších dnech rozšíří dřevěná skládačka zvonu.

Aby sbírka byla stále aktivní a oslovovala, plánujeme řadu nových akcí. Již na konci června byla vyhlášena *Umělecká soutěž pro žáky a studenty kutnohorských škol a školek*.

Tématem je, překvapivě, zvon pro kostel sv. Jakuba. Soutěž je rozdělena do čtyř věkových kategorií bez omezení techniky výtvarné práce. Uzávěrka a předání prací bude 31. října letošního roku, vyhodnocení soutěže proběhne v druhé polovině listopadu. V kostele sv. Jakuba bude po slavnostním předání cen vítězům, instalována výstava soutěžních prací.

V říjnu se uskuteční *Týden pro zvon* (viz letáček přiložený k tomuto vydání Zpravodaje). Jedná se o sérii akcí na podporu sbírky. Zahájen bude v neděli 16. října dopoledne slavnostní mší v kostele sv. Jakuba při příležitosti výročí jeho vysvě-

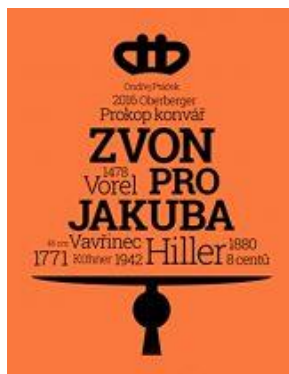

cení. Odpoledne bude patřit *Běhu pro zvon*. Závod startuje od lípy před kostelem a je připraven pro všechny věkové kategorie. Registrace účastníků již probíhají. Ve středu 19. října se v kostele uskuteční *Koncert pro zvon*. Vystoupí orchestry, soubory, pěvecké sbory a sólisté Základní umělecké školy Kutná Hora. Týden pro zvon završí v sobotu 22. října výlet do Plzně, kde se před dvěma lety podařilo díky veřejné sbírce pořídit dva nové zvony do katedrály sv. Bartoloměje. Výlet nese název *Putování za zvony do Plzně* a je určen zájemcům z řad široké veřejnosti. Přípraven je zajímavý program.

Reklamní agentura Lepor uvádí do prodeje kalendář pro rok 2017 *Město kapliček* s obrázky kutnohorských kapliček od malíře Jiřího Kellera. Část výtěžku z prodeje bude věnována do sbírky na zvon.

Velké díky všem, kteří do sbírky již přispěli nebo přispějí! Děkujeme také za tipy a nápady, jak průběh sbírky podpořit a za všechnu pomoc a iniciativu. Odměnou nám všem bude hlas zvonu, který z věže kostela sv. Jakuba zazní.

Aktuální informace o sbírce je možné sledovat na facebookové stránce *Zvon pro Jakuba* nebo na webu zvonprojakuba.khfarnost.cz.

Malvína Krepsová,
předsedkyně pracovní skupiny pro veřejnou sbírku Zvon pro Jakuba
tel.: 739 922 622, e-mail: malvinakrepsova@seznam.cz

Opravdu byly všechny svatojakubské zvony zničeny?

Objevil se názor, že minimálně jeden z nacisty zrekvírovaných zvonů svatojakubského kostela nebyl zničen, ale zůstal v jakémsi skladu v Hamburku. A po válce údajně přišla na místní národní výbor v Kutné Hoře výzva, aby si město zbylý zvon převzalo, což se však nestalo. O vyjádření k tomuto zajímavému podnětu jsme požádali kampanologa Národního památkového ústavu Petra Váchu:

„Je pravda, že v Hamburku se nacházel sklad se zvony. Doktor Macek, kancléř Biskupství litoměřického, ho viděl. Mělo v něm být shromážděno asi 130 zvonů, údajně z Čech (což nebylo ověřeno). V roce 2001 jsme jednali o možnosti provedení dokumentace a identifikace těchto zvonů. Bohužel během několika měsíců se situace vyvinula jinak, vstřícnost se změnila v neochotu a akce ztroskotala. Německá strana zcela zmlkla a momentálně není „politická vůle“, aby se v této věci cokoli dělo. Že zvony z území Čech v Německu existují a byly přiděleny různým tamním kostelům, víme. Není tedy vyloučeno, že nějaký kutnohorský zvon se skutečně někde v Německu nachází. Nevíme to však a není možné to nějak ověřit a zjistit.“

Lukáš Provaz

Navrhněte nápis na zvon

Milí farníci, rád bych vás poprosil o inspiraci pro nápis na nový zvon. Na zvonech jsou často napsána jejich jména, zprávy o zhotovitelích i okolnostech vzniku a často i krátké sdělení pro další generace. Rádi bychom i na zvon, který bude znít z věže našeho kostela, nechali vyvést nějaké poselství či biblický verš, který by se symbolicky nesl nad městem. Své návrhy posílejte do konce října na e-mailovou adresu jan.uhlir@khfarnost.cz.

P. Jan Uhlíř

Pomozte se zajištěním kurzu Alfa

Letošní běh kurzu Alfa začal v naší farnosti ve velkém, přihlásilo se do něj více než čtyřicet účastníků. Což znamená, že pokud všichni vytrvají, bude se na faře každý čtvrtek scházet včetně týmu přes padesát „alfáků“. A to už je pořádná banda! Bohu díky za to. A díky patří také všem, kdo sebrali odvahu a na kurz pozvali nebo přivedli své příbuzné, přátele nebo známé.

Takové množství lidí, kteří přicházejí do naší farnosti, aby se něco dozvěděli o křesťanském životě a o Pánu Bohu, je pro nás zároveň velkou výzvou – musíme se o ně postarat! Vytvořit zázemí pro kurz je úkolem celého společenství.

A tak je potřeba se v první řadě modlit o dary Ducha svatého pro všechny účastníky i členy týmu, a nakonec i pro celou naši farnost, aby dobře naplňovala své evangelizační poslání a byla skutečně místem, kde se lidé setkávají s živým Bohem. Kdo z vás se může zavázat, že se přijde modlit v některý čtvrtek během setkání kurzu Alfa (mezi 19. a 20. hodinou) před Nejsvětější svátostí do kostela sv. Jakuba, kontaktujte Ladislava Vokouna, který zajišťuje tyto „modlitební služby“ (tel.: 602 668 820, e-mail: vokoun.ladislav@gmail.com).

Dalším naším velkým úkolem je být dobrými hostiteli. Zajistit zázemí pro padesát lidí je velku náročná věc, ale když se o ni podělíme, ani nám to tak nebude připadat. Není nutné, aby jeden či dva lidé chystali jídlo pro všechny na celý večer, jednotlivé „chody“ se mohou rozdělit mezi více kuchařů a pekařů. Pokud můžete přispět třeba i jen jednou bábovkou, ozvěte se Stanislavě Rácové, která má koordinaci občerstvení na starosti (tel.: 777 120 051, e-mail: stanaracova@seznam.cz).

-red-

Přijetí do katechumenátu

V neděli 18. září jsme při mši svaté v kostele sv. Jakuba přijali do svého společenství tři nové katechumeny: Vladimíru Sosnovcovou a Ivana Fridricha z Kutné Hory a Lenku Keclovou z Kolína. Někteří minulý rok navštévovali kurzy Alfa a Beta, jiní projeví zájem o křest na jaře a setkávali se se mnou individuálně. Nyní začala jejich společná příprava na křest. Každou středu se setkávají na faře a pod vedením kněží se seznamují s pravdami víry a prohlubují vztah ke Kristu. S jejich doprovodem nám tentokrát pomáhá Patricie Koubská. Do středeční skupinky katechumenů patří i Petr Cívárek z Týnce nad Labem, který bude mezi katechumeny přijat v sedlecké farnosti. Společně s katechumeny se scházejí i ti, kteří byli pokřtěni již v dětství a nyní se připravují na přijetí svátosti smíření a eucharistie. Modleme se za ty, kteří se setkali s Kristem a učí se ho poznávat a milovat, aby dospěli až k celoživotnímu odevzdání se Ježíši Kristu ve svátosti křtu.

P. Jan Uhlř

Opravené malešovské varhany

V letech 2012 až 2016 probíhala rozsáhlá oprava varhan v Malešově. Původně stál nástroj v kostele sv. Bartoloměje v Kutné Hoře, odkud byl do Malešova přemístěn nejpozději v polovině 19. století. Při postavení na nový menší kůr bylo nutné nástroj upravit. Velkým zásahem bylo vyrobení volně stojícího hracího stolu do zábradlí kůru a nového měchu, který byl později napojen na elektrický ventilátor umístěný na půdě. Toto řešení je nevhodné, protože varhany musí nasávat vzduch z bezprostředního okolí.

Kvůli velkému rozsahu prací bylo třeba nástroj rozebrat a převést do dílny ve Studénkách. Restaurovány byly všechny pohyblivé (traktura, rejstříková táhla) i nepohyblivé (vzdušnice, píšťalnice, některé dřevěné píšťaly) části. Byly odstraněny staré nátěry a dřevo ošetřeno proti hmyzu. V průběhu práce bylo rozhodnuto vyrobit ještě jeden rejstřík, který v původním nástroji byl a je zvukově nezbytný (dřevěná Copula major). Zinkové píšťaly v průčelí (prospektu) byly nahrazeny cínovými. Nový ventilátor a měch bylo možné vsadit do hrací skříně. Motor pracuje naprosto bez hluku.

Opravu nástroje provedl varhanář Dalibor Michek za cenu 2 006 400 korun. Varhanní skříň byla zrestaurována akademickou malířkou Alenou Krahulíkovou za 699 200 korun. Nástroj byl opraven za finanční podpory Městyse Malešov, který získal prostředky od Ministerstva kultury ČR, z Programu regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón, a z prostředků darovaných Římskokatolické farnosti Bykáň.

Malešovské varhany se stávají unikátním nástrojem na celém Kutnohorsku a ukazují, jakou cestou by se měla ubírat budoucí oprava dalších varhan.

Michal Hanuš

Pozvánky pro mládež

Chvála Kristu, rád bych pozval mladé z našeho, kutnohorsko-poděbradského, vikariátu na Národní pouť do Staré Boleslavi, která se bude konat na svátek sv. Václava, 28. září. Pěší putování začneme od vlakové stanice v Čelákovcích v 6:45. Půjdeme po modré značce do obce Káraný, po červené do Nového Vestce a dále po modré do Staré Boleslavi. Mše svatá ve Staré Boleslavi začíná v 10:00. Mládež z Kutné Hory může jet do Čelákovic s P. Janem Uhlířem autem (odjíždět se bude v 5:45 od arciděkanství). Zájemci se mohou přihlásit do 25. září u Lídy Cinerové (tel.: 724 129 887, e-mail: cinerova.ludmila.t@gmail.com)

Předběžně také zvu na další setkání mládeže kutnohorsko-poděbradského vikariátu, které se bude konat první den podzimních prázdnin, ve středu 26. října.

*P. Stanislav Tomšíček,
vikariátní kaplan pro mládež*

Doporučená četba

Milí farníci, dostala se mi do ruky jedna moc pěkná kniha, která nedávno vyšla. A když jsem nějakou myšlenku z ní použil do kázání, mělo to u vás dobrý ohlas. Takže je možná namíste sdělit vám, že se jedná o knihu Vojtěcha Kodeta *Přežít nebo prožít mši svatou?* Jak už napovídá sám název, její autor se zamýšlí nad tím, co můžeme z naší strany udělat proto, aby naše účast na mši svaté byla co nejhlubším setkáním s Kristem, který na nás čeká a vždy má otevřeny dveře. A pokud by zrovna nebyla k nahlédnutí nebo zapůjčení ve farní knihovně, tak je k dispozici u mě.

P. Zdeněk Sedlák

Modlitební skupina

Je tomu již více než rok, co se v naší farnosti dala dohromady skupina lidí, kteří se chtějí modlit za druhé. V našich kostelích jsou umístěny džbánky, do kterých mohou farníci vkládat své prosby či díky a ty jsou pak pomocí emailů a SMS rozesílány těm, kteří se k této modlitební službě přihlásili.

Smyslem vzniku této modlitební skupiny bylo především vzájemné sdílení našich potřeb, ale i radostí. Abychom mohli osobně myslet na naše těžkosti či radosti, bylo by dobré, aby naše modlitby byly konkrétnější. Ve džbáncích se objevují prosby či díky spíše obecné než konkrétní, a za ty většinou prosíme při mši svaté.

Víme, že není vždy jednoduché se pod prosbu podepsat nebo v ní jmenovat konkrétního člověka, ale stačilo by označit potřebného alespoň křestním jménem nebo iniciálami. Tak budou naše prosby a díky adresnější a pro ty, kteří se modlí, bude snazší sdílet bolest nebo radost druhých.

Zdena a Jirka Hlavinkovi

Květinová výzdoba v kostele

Příprava květinové výzdoby je pro mě velmi příjemná a milá služba, ale přeci jen, když člověk dělá něco sám, nemusí vidět vždycky všechno správně a dobře, i když se snaží. Můj sen je, aby se na květinové výzdobě kostela podílelo více lidí, aby to bylo dílo společné, vytvořené ve spolupráci. Nemusí to být vždy jednoduché, protože každý může mít svou představu a ta se nutně nemusí shodovat s představami ostatních, ale pokud se podaří společně hledat to dobré a vkusné, pak výsledek určitě nemůže být špatný. Navíc nám to všem může pomoci prohloubit vzájemné vztahy a učit se pracovat spolu.

Teď tedy konec úvah a něco praktického: Ráda bych, aby se ke mně přidali další zájemci o zdobení kostela květinami, abychom si mohli rozdělit služby a abychom při velkých svátcích a slavnostech ve farnosti společně vytvořili vkusnou výzdobu. Pokud vás tato služba láká, kontaktujte mě na telefonu 731 604 149 nebo e-mailu zdenahlavinkova@centrum.cz.

Zdena Hlavinková

Proč se děti těší do kostela

„Mamínko, kdo má dneska sakristii?“ „No, já.“ „A jak dlouho ji ještě povečeš (v poslední době jsem musela pustit nějaké aktivity)?“ Tak takhle se mne děti ptají, když se chystáme na nedělní mši svatou k Jakobovi. Občas z dětí ještě vypadne, že se do kostela těší právě na program v sakristii. Jako maminka od tří dětí si mši bez sakristie už neumím představit. Mši rozdělí na dvě části, přijde právě ve chvíli, kdy už malé děti začínají netrpělivě poposedávat v lavicích.

Jenže děti chodící do sakristie nám odrůstají a s nimi odchází i maminky, které program na neděle připravují. A jak to vypadá, další generace maminek má zatím malá miminka. Na druhou stranu, připravovat program v sakristii nemusí vůbec jen maminka od předškolních dětí. Stačí chuť pracovat s malými dětmi. Sakristií už prošly maminky, které měly zpočátku velkou trému, a vždycky to dobře

zvládnout. A pokud nepřijde ten správný nápad, jak evangelium nebo čtení pro malé děti uchopit, stačí se podívat na některou z webových stránek (www.kanan.cz, www.deti.vira.cz) a připravený program na konkrétní neděli si stáhnout.

Pokud cítíte, že vás výzva pomoci s přípravou programu pro nedělní mše zaujala, přijďte se někdy na nás do sakristie podívat, případně si můžete přípravu programu na vybranou neděli po dohodě vyzkoušet. Těšíme se na vás.

Tereza Šedivcová

Věnujte plyšáky do kolínské nemocnice

Milí farníci, obracím se na vás prosbou. V nemocnici Kolín, na operačním sále, kde pracuji, se už nějaký rok dávají dětem, které jdou na operaci, plyšové hračky. Má to pozitivní efekt, protože děti se před operací trochu zabaví a nejsou tak neklidné. Hračku si odnášejí i domů na památku, jak byly statečné.

Hračky nekupujeme, ale většinou získáváme z domácností, kde už si s nimi děti nehrají a plyšáci přebývají. Chtěl bych touto cestou poprosit vás, kdo máte doma takové hračky, se kterými si vaše děti už nehrají a nevíte co s nimi, abyste je věnovali na operační sály do kolínské nemocnice. Můžete na mě obrátit v neděli v kostele, nebo mi napsat e-mail na cermakja@gmail.com.

Předem děkuji i za malé pacienty.

Jan Čermák

Svatomartinský průvod

Jmenuje se někdo z vaší rodiny Martin? Chcete oslavit svátek svatého Martina lampionovým průvodem? Pak si poznamenejte do svého diáře pátek 11. listopadu, kdy se v 17 hodin sejdem u lípy před arciděkanstvím. Můžeme se těšit na průvod s lampióny (ty si určitě nezapomeňte) a scénku, kterou si připraví žáci dramatického oboru ZUŠ v Kutné Hoře. Děti už se jistě těší na přivolávání svatého Martina na bílém koni, který půjde v čele našeho průvodu k chrámu sv. Barbory, kde se nachází i jeho vyobrazení, ke kterému povedou naše kroky. Poselství svatého Martina a jeho odhodlání následovat Krista je stále živým odkazem, ke kterému se můžete připojit i vy. Na závěr se děti i dospělí mohou těšit na malé překvapení, které přichystají klienti kutnohorské charity.

Marie Slavotínková

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Jednání pastorační rady farnosti se konalo 6. září na arciděkanství. V úvodu se členové rady vrátili k otázce hospodaření farnosti a ke hledání způsobu, jakým o něm informovat věřící i širokou veřejnost. Ekonomická rada farnosti připravuje zprávu o hospodaření. Konkrétní podoba zveřejnění se bude ještě dále projednávat. Dalším bodem programu bylo hodnocení uplynulých akcí (Pouť do Sudějova, Oslava svátku sv. Jakuba), ke kterým měli členové rady jen drobné připomínky, v zásadě je vyhodnotili kladně. Dále bylo otevřeno téma vhodného oblékání v našich kostelích – zda a jaká pravidla by se v tomto ohledu měla vyžadovat, respektive doporučovat. Této otázce se budeme věnovat příští rok na jaře, až bude téma opět aktuální. Další otázkou bylo podávání přijímání pod obojí způsobou, přítomní se shodli, že by to bylo žádoucí při velkých svátcích a slavnostech. Dále se hovořilo o nedělních mších svatých pro děti, jimž byla stanovena konkrétní data v každém měsíci (viz Kalendář akcí). Pokračovalo se diskusí o Noci kostelů, jejíž další ročník je potřeba začít chystat již letos na podzim, k čemuž je ustanovena samostatná pracovní skupina. Na podzim se rovněž chystá vyhodnocení činnosti skupinek dobrovolníků, které se ►

bude řešit s jejich koordinátory. Pastorační rada také hovořila o řetězových modlitbách u obrázku Božího milosrdenství; v listopadu bude sloužena mše svatá za všechny, kdo se do nich zapojili, a bude jim nabídnuto pokračování v příštím roce. V závěru jednání přítomní členové rady probrali chystané akce a aktivity ve farnosti, vyslechli si, co je nového v mateřské škole (dva noví zaměstnanci na pozicích asistenta pedagoga a provozního) a na gymnáziu (farnost jedná se sestrami voršilkami o koupi kláštera a uvažuje o jeho správě). Příští jednání pastorační rady bude 8. listopadu.

-red-

CÍRKEVNÍ MATEŘSKÁ ŠKOLA SV. JAKUBA

Nový školní rok začal letos poprvé bohoslužbou slavenou spolu se studenty a pedagogy z církevního gymnázia. Prvního září jsme mezi sebou přivítali třináct nových dětí. Společně s dětmi a jejich rodiči jsme se po mši přesunuli na zahradu školky, abychom si ještě společně mohli užít tento slavnostní den. Maminky nám připravily pohoštění a děti si ještě užívaly společné hry se svými rodiči.

Během prázdninového provozu v první polovině července mohli rodiče nově nastupujících dětí využít příležitosti, kdy do školky chodilo jen málo dětí, a mohli strávit čas společně s námi. Je to jedna z možností, jak si děti mohly postupně zvyknout na nové prostředí a neznámé tváře. Nyní nám rodiče vyšli vstříc a nové děti do školky nastupují postupně, aby na ně paní učitelky měly více času, mohly se jim více věnovat a zapojit je do života školky.

Ráda bych se ještě podělila o vzpomínku na konec školního roku. Na jaře přišel do školky dopis z pražského arcibiskupství. S dětmi jsme byli překvapeni, když jsme si přečetli, že jsme vyhráli první místo v soutěži o nejkrásnější betlém. Zároveň jsme byli pozváni na slavnostní předání ocenění do katedrály sv. Víta na Pražském hradě. S nejstaršími dětmi, panem farářem, paní Slavotínkovou, manželi Truncovými a dvěma studenty z církevního gymnázia jsme vyrazili do Prahy. Dospělých nás bylo dost, takže jsme se nebáli s dětmi cestovat hromadnou dopravou. V katedrále se sešlo mnoho dětí, žáků a studentů ze všech pražských církevních škol. Na začátku bohoslužby nás přivítali jako čestné hosty. Tuto bohoslužbu celebroidl Mons. Václav Malý. Po skončení bohoslužby bylo vyhlášení výsledků soutěže. Odesli jsme si nejen diplom, ale i krabici plnou sladkostí. Celou bohoslužbu natáčela televize Noe. Potom nás čekala stověžáta Praha. S dětmi jsme se vydali do zahrady Pražského hradu a posilnili jsme se na další cestu. Prošli jsme se po Karlově mostě, po Kampě. Na Staroměstské náměstí jsme přišli přesně v celou a mohli jsme se podívat na orloj. Děti byly nejvíc nadšené z velkého bublifuku a rozběhly se chytat bubliny po skoro celém náměstí. Pak nás čekala cesta zpátky na nádraží. Výlet se všem moc líbil, počasí nám přálo. Přijeli jsme příjemně unaveni, ale plní zážitků. Moc bychom si přáli, aby nám i nadcházející školní rok přinesl spoustu radosti z našich dětí.

Barbora Křivohlavá

Krátce po maturitách odjela sexta v druhé polovině května na dny pro duši. V Jeníkově u Hlinska strávila tři dny. Sekunda pobývala tamtéž v rámci stejného projektu v polovině června. Tradiční jarní koncert gymnázia se uskutečnil 30. května v kostele Nanebevzetí Panny Marie Na Náměti. Maturitní vysvědčení převzala oktáva 31. května po slavnostní mši svatě v klášterním kostele, mši celebroul biskup Josef Kajnek. Následoval raut v aule školy.

V rámci ředitelského volna pro zaměstnance školy 3. června se uskutečnila cesta do Litomyšle s návštěvou renesančního zámku, Portmonea a komentovanou prohlídkou Piaristického chrámu Nalezení Svatého kříže a mši svatou, kterou celebroul spirituál školy Pavel Tobek. Tercie a septima absolvovaly v červnu letní vodácké kurzy.

Skupina studentů a pedagogů z partnerské BIP Kreativitätsgymnasium v saském Lipsku přijela na výměnný pobyt. Od neděle 12. do pátku 17. června se studenti kvarty se svými německými partnery účastnili mnoha aktivit – hospitací ve vyučovacích hodinách, společných výukových programů, výtvarných aktivit ve školním klubu a malování keramiky. Seznamování s historickým centrem Kutné Hory a jejími zajímavostmi proběhlo formou interaktivní hry, kterou zorganizovali studenti kvinty. Nemohl chybět celodenní výlet do Prahy, návštěva zámku Žleby s přílehlou oborou, zajištěna byla i ukázka sokolnictví. Výměnný pobyt nepochybně přispěl k rozvoji jazykové vybavenosti našich studentů. Ve spolupráci s BIP Kreativitätsgymnasium bude naše škola i nadále pokračovat. Další návštěva, tentokrát v saské metropoli, proběhne v prosinci 2016.

Oslavy sedmi set let od narození císaře Karla IV. připomínají výstavy a pořady po celé republice. Studenti školy připravili na 24. června pro své spolužáky řadu prezentací, kvízů a soutěží, v nichž si mohli prověřit znalosti o životě a době Karla IV. V projektovém dni nechyběly vybrané lahůdky středověké kuchyně ani rytířská klání na zahradě.

Mezi Neznámé slavné, kterým se každoročně věnuje školní projekt v kvintě, nepochybně patří ti, kteří se zasloužili o zachování nejcennějších kutnohorských staveb, historici, památkáři a restaurátoři. Mnozí z nich poskytli rozhovory, odpovědi na otázky, ba i dokumenty, z nichž kvintáni připravili na projektové dopoledne 23. června prezentace.

Sexta v projektu Slovanický den letos věnovala pozornost Černé Hoře, jejím dějinám, současnosti, přírodním i uměleckým památkám, jazyku, a rovněž černo-horsko-českým kontaktům.

Pro studenty nižšího gymnázia a kvinty byla 28. června zorganizována pouť na Libici, k místu narození biskupa a mučedníka sv. Vojtěcha a jeho bratra Radima, prohlídka kostela se mši svatou a prohlídka hradiště Slavníkovců. Studenti zde v pracovních listech zodpovídali otázky vztahující se k tomuto tématu.

Výtvarné práce studentů sexty si mohli návštěvníci prohlédnout v galerii knihkupectví Kosmas na Komenského náměstí v Kutné Hoře do 29. června. Osobní projekty na téma bouřka, krystal, knižní ilustrace a další přiblížily pohled autorů i důvody, proč si daná témata vybrali.

Jedním z projektů rozvíjejících využití angličtiny v praxi je i tvorba časopisu, který vydali studenti kvarty. Sami si zvolili i témata, jedním z nich bylo například „Confession of this school“, což by se dalo přeložit jako „Zpověď studentů naší školy“. Po sestavení obsahu čísla studenti provedli též korektury textů a závěrečnou grafickou podobu vtiskla časopisu Anna Trebichavská. ►

Ověřit si své znalosti z angličtiny mohli nejmladší studenti z primy. V rámci školních zkoušek Movers vyzkoušeli své dovednosti v oblastech „Reading, Writing and Listening.“

Studenti gymnázia měli opět úspěchy v mnoha soutěžích. V okresním kole matematické soutěže Pythagoriáda obsadila třetí místo Doubravka Šimůnková ze sekundy, další sekundáni uspěli ve fyzikální Archimediádě, Jan Dudek zvítězil, Kateřina Spudilová získala druhé místo.

Galerie naivního umění v Kutné Hoře ocenila práce studentek sekundy a terciie na téma „Zdál se mi sen, že...“ Veronika Štifterová, Bára Nevolová, Dominika Dušková, Doubravka Šimůnková a Eliška Ruthová si převzaly věcné ceny. Ve fotografické soutěži Mladí fotografují památky získala Petra Benková cenu veřejnosti za svoji fotografii katedrály v Sedlci. Ocenění převzala ve Španělském sále Pražského hradu.

V arcidiecézní soutěži na téma Odvrácená tvář Vánoc zaujaly porotu fotografie studentů sexty. První místo získala Kateřina Táborská, druhé Eliška Krtilová, na třetím místě se umístil Karel Koubský. V kategorii třídní betlém obsadil první místo betlém primy vyrobený z pet lahví. V kategorii placka pro kampaň „Zachraňte Ježíška pro české Vánoce“ získala práce Elišky Michálkové z kvarty třetí místo.

Ve dnech 16. – 24. června probíhala Kutnohorská olympiáda, sportovní soutěž kutnohorských škol, na které si zaspotovali také někteří studenti gymnázia.

Předposlední den školního roku převzali studenti, kteří byli úspěšní v soutěžích a olympiádách, ocenění na zahradě gymnázia. Za darované poukázky si mohli vybrat knihy v knihkupectví Kosmas.

Školní rok 2015/2016 byl zakončen 30. června slavnostní mší svatou v kostele sv. Jakuba, kterou celebroidal biskupský vikář pro diakonii Mons. Josef Suchár.

Nový školní rok jsme zahájili 1. září mší svatou v kostele sv. Jakuba, celebroidal ji biskupský vikář pro církevní školství Karel Moravec. Na primu čekal jako každoročně seznamovací pobyt v Jeníkově u Hlinska.

Stanislava Lisková

OBLASTNÍ CHARITA KUTNÁ HORA

Jsmo tu pro děti s autismem a jejich rodiče

Již čtvrtým rokem pořádalo Středisko Na Sioně v Kutné Hoře prázdninový týden příměstských aktivit. Celkem se zde prostrídalo jedenáct dětí, osm asistentů a tři pracovnice střediska. Prázdninový týden byl určen převážně pro děti s autismem a jejich sourozence, ale přidaly se i děti s jinými druhy speciálních potřeb. Byla to různorodá skupinka – věkově i zájmově, ale vzhledem k individuálnímu přístupu asistentů jsme si celý týden mohli naplno užít. Tímto děkujeme našim asistentům a také Městu Kutná Hora, které nás podporuje v této činnosti a dotuje odměny pro asistenty. Je to velmi potřebná a záslužná činnost.

Středisko Na Sioně při Oblastní charitě Kutná Hora se v rámci aktivizační služby pro rodiny s dětmi věnuje především rodinám dětí s autismem, s podezřením na tuto poruchu a dalšími speciálními potřebami. Pro děti pořádáme kromě prázdninového týdne také výlety, návčiky sociálních dovedností a různé formy setkávání. Cílem je umožnit rodině krátkodobé odlehčení, umožnit dětem účast v jiném kolektivu, než je škola a rodina, nacvičovat komunikační schopnosti, poznávat nejen své emoce, hledat možná řešení svých problémů, trávit volný čas smysluplně, navazovat přátelství a moci být jen tak spolu, popovídat si, něco si zahrát. Pro rodiče nabízíme individuální konzultace, možnost zapojit se do svépomocné rodičovské skupiny, nově nabízíme dvoudenní pobyt pro rodiče v blízkém okolí. Cílem je poskytnout

rodičům potřebnou podporu, dát jim možnost sdílet jejich problémy a starosti, hledat jejich možná řešení, předávat si zkušenosti a také podporovat myšlenku, že v tom nejsou sami. Více o službě a našem středisku se dočtete na webové stránce www.ranapece-kutnahora.webnode.cz.

Za Středisko Na Sioně Monika Šotová

Dobrovolnické centrum hledá dobrovolníky

Dobrovolnické centrum Oblastní charity Kutná Hora hledá dobrovolníky pro vedení hudebního kroužku a sportovního kroužku v Centru Maják (v době od listopadu do ledna v rozsahu dvouhodinových setkání jednou za dva týdny).

Dále hledáme dobrovolníky na jednorázové akce. 11. listopadu potřebujeme spolupracovníky pro pořadatelskou službu při Svatomartinském průvodu (zhruba od 16:30 do 18 hodin) na stanovištích, kudy bude procházet průvod. 12. listopadu hledáme dobrovolníky, kteří by se zapojili službou při Národní potravinové sbírce v Penny Marketu (možno se přihlásit na dvě hodiny nebo více, v čase od 8 do 20 hodin). Podrobnosti získáte na webu www.kh.charita.cz nebo u Marie Mackové na telefonu 731 598 876.

Paulína Licková

REPORTÁŽE

Světové setkání mládeže v Krakově

Letošní celosvětové setkání mládeže se odehrávalo v Polsku, přesněji v Krakově. Dlouho jsem přemýšlela, jestli se zúčastním, a nakonec jsem se spolu se svými kamarády do Krakova vydala. Byl to moc hezký zážitek, o který se chci s vámi podělit.

20. července ráno jsme se sešli na hlavním nádraží v Kutné Hoře, plni představ, jak bude následujících dvanáct dní vypadat. Normálně bychom odjízďeli až později, ale rozhodli jsme se zúčastnit i předprogramu, odjízďeli jsme tedy o pět dní dříve než ostatní poutníci. Naším prvním cílem byl Hradec Králové, kde jsme se museli zaregistrovat a kde na nás čekal autobus, který nás odvezl do Svídnické diecéze.

Předprogram skupiny, ve které jsem byla, se odehrával ve Vambeřicích a Radkově a byl doslova nabitý zajímavými aktivitami, Poláci si s ním opravdu vyhráli. Jako příklad se dá použít návštěva Klodska, kde jsme procházeli zdejší pevnost a její podzemní chodby, ve kterých jsme si užili chození úzkými a maličkými chodbičkami (všichni jsme ležli po čtyřech). Po pěti úžasných dnech jsme odjízďeli do Krakova.

Jeli jsme na okraj Krakova, do části jménem Mogila, do kláštera cisterciáků. Zde bylo umístěno České národní centrum, kde se odehrávaly všechny české programy a kde se všichni čeští poutníci denně setkávali. Byla tu možnost sednout si do kavárny, koupit si trička setkání a zapojit se do programů (katecheze, mše či křížové cesty). Tady jsme se zaregistrovali a rozešli jsme se ubytovat do rodin či do škol.

Kromě českých programů byly připraveny i mezinárodní programy s papežem v parku Blonia. Tam však bylo složité se dostat, protože doprava byla přetížená. V Krakově byly na denním pořádku tramvaje přečpané tak moc, že z normální čtyřicetiminutové cesty se stávala muka na dvě až tři hodiny, kdy jsme si opravdu připadali jako sardinky v konzervě. Když jsme se vraceli z přivítání papeže, nestihli jsme ani večeři. Proto jsme byli celkem jen na dvou mezinárodních programech.

Poslední dny se odehrávaly na Campus Misericordie, obrovské travnaté pláni, na které jsme se sešli úplně všichni. Potom, co člověk vystál frontu na jídlo, našel si místo na spaní a odpočinul si, začal program. Ten byl plný tance, zpěvu a modliteb. Okolo nás se dělo něco neuvěřitelného.

Moc jsem si celé setkání užila, poznala jsem nové lidi, a pokud budu mít možnost, ráda znovu na nějaké to setkání pojedu.

Debora Koubská 11

Chaloupka družiny Concordia, zápis první

Letošní chaloupka Concordie byla výjimečně až v srpnu. Tentokrát jsme byly v Nových Hradech u Skutče, kde je krásný zámek. V sobotu odpoledne jsme dorazily na faru a dozvěděly jsme se, jaké bude téma. Tento rok jsme se vydaly do Egypta. Hrály jsme různé hry, například jsme musely uvařit pokrm bohům, pak jsme vysvobožovaly Indiana Jonese a úplně poslední den jsme z pár holek dokonce udělaly mumie. Ve čtvrtek jsme šly na výlet do Toulouvcových maštálí, což je oblast pískovcových skal a borových lešů. Poslední den za námi přijel P. Pavel Jäger.

Myslím, že jsme si letošní chaloupku opět krásně užily, všem se líbilo a můžeme se začít těšit na další, mou jubilejní, desátou. :-)

Barbora Čermáková

Chaloupka družiny Concordia, zápis druhý

Letošní chaloupka družiny Concordia se uskutečnila v týdnu od 6. do 13. srpna na faře v Nových Hradech.

Tématem chaloupky byl starověký Egypt. V něm nás přivítala královna Kleopatry, dále tam byli i bohové Chonsu, Usir, Anup a Ré. Občas za námi přišel i otrokář, když se ukázal, musely jsme ztuhnout v egyptských pózách. Soutěžily jsme ve čtyřech týmech: Babotawu, Tisuntamu, Svegisuly a Unamomi. Měly jsme za úkol například co nejlépe ustrojít a nazdobit jednu členku týmu jako Kleopatru, uvařit bohům obětinu z potravin, které jsme musely samy ulovit, dojít poslepu bludištěm v pyramidě až k Tutanchamonovi a vyfotit se s ním, naučit se hieroglyfy a tak dále.

Měly jsme jeden celodenní výlet (do Toulouvcových maštálí) a jednu noční bojovku. Na chaloupce nás dvakrát navštívil i náš skoro pravidelný host, P. Pavel Jäger. Slavil s námi mši svatou a poté se i zapojoval do našich etap. Během chaloupky si několik holek plnilo Zsvěcovací stezku. To je stezka, ve které děláme různé zkoušky, kterými si zlepšujeme náš osobní, společenský i duchovní život. Celá chaloupka byla moc super a všem se líbila.

Josefina Pazderová a Alžběta Veronika Cinerová

Tábor Slunečního kmene

Letošní tábor Slunečního kmene se odehrával na dohled od obce Mysletice, kterážto leží asi pět minut svižně a jedenáct minut předpisové jízdy osobním automobilem od známější Telče. Netábořili jsme tedy uprostřed lesa na bažinami obklopené osamělé loučce, kam zabloudí jen nejotrlejší houbař štvaný prokletou touhou přinést domů koš plný nebohých hub, nýbrž u malé chaty, okolo níž se rozprostíralo pole a les a která stála co by kamenem dohodil od stále funkčního kamenolomu. To mělo za následek, že nám několikrát za den, pátou hodinou ranní počínaje, jezdily okolo tábořiště nákladní automobily.

Průběh tábora byl bezproblémový, obešli jsme se opět bez vážnějšího zranění, za což patří veliký dík všem, kteří na nás mysleli a modlili se za nás, a hlavně patří tomu, který Sluneční kmen již dvacet sedm let provází, totiž Bohu. Pro pitnou vodu se jezdilo do Mysletic na náves, koupat jsme se chodili do tři kilometry vzdáleného koupaliště, které mělo dokonce klouzačku a sprchu a kabinku na převlékání. Celotáborová hra byla letos opět promakaná, což už je standard bojovníků Cornstalka, Unkase a Wash-a-kieho. Dokonce jsme si stihli poslední večer zahrát na mysleticím hřišti táborový fotbal, i když za přítomnosti SDH Mysletice, který zde velice vyčerpávajícím způsobem nacvičoval střikání na terč.

Celý tábor se nesl, alespoň pokud mohu hovořit za sebe, v duchu jakési nostalgie, neboť tak jako podle legend právě zde přesně před dvaceti lety zakončil svou náčelnickou éru první náčelník Slunečního kmene, sám veliký Mauglí (v překladu Žabáček), rozhodli jsme se i my tři současní náčelníci (dnes již ne) zde předat náčel-

kou hůl. To se také stalo poslední večer u slavnostního ohně. Samotný obřad předávání způsobil, že leckterý přítomný zálesák musel odvrátit svou drsnou tvář do tmy, aby skryl své pohnutí. Náčelnická hůl byla předána do rukou tří výše zmíněných bojovníků a nezbývá než jim popřát hodně sil, nadšení a Božího požehnání do nastávajících let, kdy Sluneční kmen povedou. Nechť jsou klukům dobrými vzory a nechť nejen je, ale i ostatní kluky Sluneční kmen obohatí tak, jako obohatil nás.

Tonda Pizi Grenar

Cykločundr

Na konci prázdnin jsme se vydali s panem farářem Uhlířem a panem Kárníkem na cykločundr. Jeli jsme do Borové u Poličky, kde nás na faru přijal bývalý kaplan naší farnosti, P. Milan Romportl.

Tentokrát se konal cykločundr pouze jeden, a tak jelo větších kluků jenom pár. Mladší kamarádi jsme povzbuzovali, aby cykločundr zvládli. První výlet byl naplánovaný do obce Luže, kde je krásný poutní kostel Panny Marie, tam jsme měli mši svatou, občerstvení a potom jsme se vraceli zpátky na faru. Druhý den jeli starší kluci s panem Kárníkem na Devět skal, mladší rovnou k rybníku. My, kdo jsme jeli na Devět skal, jsme ale špatně odbočili a jeli nebo spíše šli po turistické stezce plné kamenů a kořenů, což bylo veselé zpestření. Nakonec jsme dorazili taky k rybníku a na faru jsme se vrátili společně s mladší skupinou. Třetí den jsme jeli rovnou na koupaliště, které bylo poblíž, ten den bylo velké teplo. Poslední den jsme měli naplánovaný výlet taky, ale jelikož začalo pršet, už jsme nikam nejeli a rovnou se sbalili. Cestou domů jsme se zastavili na památníku Ležáky, kde to bylo poučné pro každého z nás.

Myslím, že za všechny můžu poděkovat, že si pan Kárník i pan farář Uhlíř na nás udělali čas a mohli jsme zas vidět další kus světa.

Jakub Čermák

Letní škola duchovní hudby Convivium

Koncem letošního srpna se konal v prostorách želivského kláštera již 13. ročník letní školy duchovní hudby – Convivium. Tato akce je určena amatérským sólovým i sborovým zpěvákům a varhaníkům z celé republiky. Program je veden kvalitními profesionálními hudebníky a předpokládá velké nasazení od všech zúčastněných. Odměnou je možnost využít individuálních konzultací, získání nových teoretických znalostí i praktických zkušeností v interpretaci různých hudebních stylů (letos například barokní, pravoslavná, soudobá hudba, chorál, spirituály) a také navázání nových kontaktů a přátelství mezi hudebníky, případně pro ty, kdo jezdí pravidelně, setkání se starými známými. Plánování příštího ročníku již začalo, po své letošní první zkušenosti jej doporučuji všem, kteří mohou a chtějí věnovat jeden letní týden duchovní hudbě.

Marie Otradovcová

Duchovní obnova seniorů

Mnohým lidem by mohlo přijít divné, proč se někteří staří mezi námi těší na konec září. Odpověď je nasnadě. Koncem září se přece koná naše duchovní obnova ve Slavoňově. Termín konání jsme věděli dosti brzy, ale hodinu odjezdu bylo nutné posunout a počkat na příjezd jedné účastnice mimo Kutnou Horu. Jakkmile jsme už byli všichni, vyrazili jsme přímo k cíli. Původně jsme byli rozdělení do osobních aut, ale na poslední chvíli selhala Monika, vlastně Moniky vůz, takže došlo na farní minibus. Řízení se ujal pan kaplan Zdeněk, a to byla zaručená pohodová cesta. Jel s námi opatrně. Jednak vezl své ovečky a jednak viděl, co nakládal dobrot, o které se postarala Maruška Cvešprová s Monikou.

Cesta nám ubíhala rychle při modlitbě růžence a při těšení se na společně ►

prožité dny. Tentokrát mělo jedno auto po cestě zdržení. Narazil do něho uspěchaný řidič, který také pohotově ujel. Nikomu se nic nestalo, takže jsme všichni dorazili do cíle. Přivítalo nás známé místo plné klidu. Po vybalení věcí jsme se sešli v jídelně. Po večeři nás P. Zdeněk seznámil s programem na další den a promítl nám film. Byl to životopis sv. Barbory.

Ráno jsme začali den modlitbou v kapliče. Poté vedl P. Zdeněk přednášku na téma stáří. Nechal nám půl hodiny na přemýšlení a přednášel dál na téma sebezpřijetí. Nikdo ani nedutal a hlтал každé jeho slovo z tak dobře připravené látky. Na diskusi jsme využili celý čas až do oběda. Všichni jsme pěli chválu na připravené jídlo Monice i Marušce. Před třetí hodinou odpoledne jsme se rozdělili. Někteří šli pěšky a další jeli do Rokole do kostela na křížovou cestu a do svatyněky Panny Marie schönstattské na růženec a mši svatou. Po večeři se uskutečnila překrásná hluboká adorace před Nejsvětější svátostí. Celý den jsme přijímali Boží přítomnost a radost z odevzdání se Matce Boží z nás vyzářovala.

Zpěvem mariánské písně a modlitbou Korunky nám začal další den. V 9 hodin k nám promluvil otec Zdeněk a připravil si téma odevzdání podle Anselma Grüna. V 10 hodin jsme se mši svatou rozloučili ve Slavoňově v roubeném kostele sv. Jana Křtitele, s přáním, aby nám Matka Boží vyprosila tolik zdraví, abychom se za rok opět sešli.

Po obědě jsme poděkovali otci Zdeněkovi za to, že se nám tak svědomitě věnoval. Poděkovali jsme i Marušce a Monice za velikou starost o naše nasycení a dobroty. Společnou fotografií jsme ukončili letošní obnovu seniorů. Zažít tak úchvatné dva dny v roce je úžasná věc, a proto zveme všechny, kteří už se necítí tak mladí, přijďte mezi nás.

Olga Lomová

O kapliče v Roztěži

Vážení farníci, při duchovní obnově seniorů jsme navštívili nádherné poutní mariánské místo, Rokoli u Nového Města nad Metují. Dovoluji si však připomenout vám, že i my máme ve farnosti malé poutní místo, které má dokonce i podobné jméno, Roztěž.

Naši předkové tam vodili celá procesí ze širokého okolí. Vždyť toto poutní místo vzniklo na základě zázračného uzdravení ze slepoty, které potkalo zedníka pracujícího na nedalekém zámku. Byly zde zřízeny i lázně pro nemocné.

Poutě zde byly tři. První na svátek Nejsvětější Trojice, druhá 2. července na svátek Navštívení Panny Marie a třetí v neděli po 8. září, kdy slavíme narození Panny Marie. Druhá pouť zanikla přesunutím svátku na 31. května. První byla slavena s poutí u Nejsvětější Trojice v Kutné Hoře a byla zrušena nedávno. Třetí pouť byla tzv. kolínská. Z Kolína sem chodilo procesí se svým knězem, později jezdili poutníci autobusem. To bylo ještě před třinácti lety.

Lidé se do kaple nevešli, mše svaté bývaly venku, kde je dnes opuštěný obětní stůl. Aby toto místo neupadlo v zapomenutí, došlo zde i v naší době k jenomu uzdravení za slepoty. Vyprávěli o něm přede mnou otcí Tajchlovi bratři Kamaritovi z Kolína. Dovedli do Roztěže svou maminku a po mši svaté ji vyzvali, aby si umyla oči vodou ze studánky pramenící pod oltářem kaple. Na zpáteční cestě je maminka překvapila slovy „kluci, jak ty lípy vyrostly“. Začala opět vidět. Oba pány připomíná obětní stůl a ambon, který na poděkování zhotovili – je dodnes v kapli.

Nenechme toto místo upadnout v zapomenutí! Má zvláštní atmosféru, je promodlené, to vnímají i náhodní návštěvníci. Je možné, že někteří z vás v Roztěži ani nikdy nebyli. Přijďte rozšířit řady mariánských ctitelů a zaplnit místa po těch, kteří se s Pannou Marií radují na věčnosti!

Jiřina Urbanová

Otec Jaroslav pochází z Královéhradecké diecéze, z Červeného Kostelce (ano, je jedním z bratrů nám dobře známého otce Prokopa). Působí na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze jako proděkan pro studium a vyučuje zde na katedře biblických věd. Kromě toho se však věnuje také exorcismu.

Obrátili jsme se na něj, aby nám zodpověděl několik otázek, které se týkají právě tohoto tématu. Zaměřili jsme se zejména na okultismus a ezoteriku, které v naší společnosti momentálně zažívají obrovský boom. Mají mnoho podob a většinou se tváří neškodně nebo dokonce prospěšně, ale je tomu vždy skutečně tak?

Slova jako okultismus, exorcista, spoutanost či posedlost, vymítání či vyhánění zla a podobná jsou pro nás trochu jako z filmu; málokdy si připouštíme, že patří do světa, ve kterém sami žijeme, a možná máme o jejich významu zkreslenou představu. Můžete je vysvětlit, uvést na pravou míru?

Všechna ta slova se více nebo méně týkají světa, který není zcela zřejmý našim smyslům. Okultismus může být chápán různě, ale z významu slova samého jsou to praktiky, které se dějí „skrytě“. V souladu se sklony temných mocností, které chtějí působit pokud možno nepoznaně, je zřejmé, že to, co se označuje jako okultismus, má vždy více nebo méně co do činění s kontaktem s Božím nepřítelem, zlým duchem, Satanem.

Exorcista je člověk, který v prostředí křesťanské víry pomáhá Kristovou vítěznou mocí těm, které sužuje Satan a jeho pomocníci, zlí duchové. V římskokatolické církvi to bývá biskup nebo kněz, který je biskupem zvlášť k této službě pověřen. Vymítání, které se řecky řekne exorcizování (doslova: zapřísahání), je právě činnost exorcisty. Ten podle Ježíšova vzoru a na základě jeho zmocnění může kromě jiných modliteb přímo oslovit zlého ducha, aby

odešel. Kristova pravomoc, které se kněz, a v tomto případě exorcista, zvlášť těší, působí, že zlý musí dříve či později člověka opustit.

S okultními nebo ezoterickými praktikami se můžeme dnes setkat na každém rohu. Existuje nějaká mez, po kterou se jedná o neškodnou zábavu, folklór, zdraví prospěšnou aktivitu (pálení čarodějnic, Halloween, astrologie, jóga, alternativní medicína), nebo je potřeba se všem těmto věcem obloukem vyhýbat?

Vzhledem k tomu, že ezoterické praktiky všeho druhu mají vždycky jistý náboženský rozměr, je nezbytné se jim vyhýbat. Podstatou náboženského úkonu je důvěra, víra v působení nějaké síly, bytosti apod. A člověk byl stvořen tak, aby dal svou důvěru celým, nerozděleným srdcem tomu, komu náleží, tedy Bohu – Stvořiteli, dárci všeho.

Je příznačné, že když chce had v ráji svést prvního člověka k hříchu, tak první, co začne dělat, je, že nahlodává důvěru Evy v Boha: „Opravdu vám to tak Bůh řekl?“ „Skutečně si myslíš, že to Bůh s vámi myslí dobře?“

Nelze se domnívat, že na současné nábožensko-kulturní scéně je vše ►

„pouhou“ hrou. Je velmi doporučeníhodné, aby křesťané žili z čistých zdrojů, které nám naše víra nabízí ve velkém bohatství.

V současnosti je velkým trendem kult novopohanství, který v li-dech velmi rezonuje svým návra-tem k přírodě a přirozenosti, k tradicím našich předků. Na těchto hodnotách určitě není nic špatného, přesto, neměl by se mít člověk na pozoru? (Také nedaleko Kutné Hory byly na pečlivě vybraném energetickém místě vztyčeny keltské menhiry, které se orientují na významná místa ve městě, zejména na kostely. Lidé se zde shromažďují k oslavám slunovratu a dalším událostem. Je pro křesťana vhodné se takových aktivit účastnit?)

Je dobré si uvědomit, že na počátku naší historie a našich tradic nebyly nějaké nábožensky čisté formy, k nimž bychom se měli nutně vracet jako k něčemu, od čeho očekáváme obnovu našeho pokleslého duchovního a společenského života. Neexistuje čistá přirozenost. Už jsme si připomněli, že hned na začátku lidského rodu vstoupil do života člověka hřích, zlo. S tímto vědomím přicházela a přichází křesťanská misie, aby přinesla osvobozující světlo evangelia. Jisté, evangelium se vždy naroubuje na kulturní kořeny dané společnosti, národa. S tím ovšem souvisí i to, že to, co je proti evangeliu – a tudíž proti člověku – se dál netraduje. Pokud tedy chceme při obrodě čerpat z dávných kořenů, což je správné, je třeba navázat na křesťanské tradice a kořeny. Z toho důvodu bych doporučoval, abychom jako křesťané různé novopohanské aktivity nepodporovali ani svou pouhou účastí.

Jak se díváte na léčitele? Je jejich návštěva vždy duchovně nebezpečná, nebo existují lidé, kteří mají skutečně svou sílu od Boha?

A jak je rozeznat od těch, kteří mohou člověku ublížit?

Tady nelze dát konkrétní odpověď, tu si musí asi každý nalézt u konkrétní osoby léčitele, který nabízí nějakou pomoc. Obecně ale můžeme jasně stanovit některé principy. Člověk, který využívá čisté přírodních zdrojů, jako jsou léčivé rostliny apod., využívá prostředků, které do světa vložil Stvořitel. A ty jsou pro nás Božím darem. Proč bychom se jich měli stranit? Pokud ale dotyčná osoba léčitele – a takových je asi velké množství – provozuje třeba spolu s bylinkářstvím praktiky, které nelze racionálně objasnit na základě principu „příčina – účinek“, jako je v tomu v klasické medicíně, pak je tu přinejmenším vážné podezření, že se do jeho činnosti vloudí působení temných sil. Nemusí to být zdaleka úmysl toho léčitele. Ale stačí, že se otevírá působení něčeho, nad čím nemá kontrolu. Tady neobstojí zjištění: „Ono to působí.“ Samozřejmě, nepřítel, aby člověka získal, tak mu nabídne pomoc. Ale současně si ho pak povede svou cestou. A tak závěrem bych přidal jedno kritérium pro rozlišování: Pokud sledujete, že během nebo po návštěvování „léčitele“ se váš křesťanský duchovní život neupevňuje, že dáváte víc důvěru tomu léčiteli než Bohu, než Kristu, Božímu slovu a svátostem, pak asi nebude s duchovním zaměřením onoho léčitele něco v pořádku.

Co byste řekl člověku, který zápasil s nemocí, od níž mu nepomohla klasická medicína, ale poté, co se uchýlil k některé z okultních praktik (typicky homeopatie, reiki, návštěva léčitele), se mu ulevilo?

Na tuto otázku jsem už vlastně odpověděl v předchozím odstavci. Svatý Pavel v Druhém listě Korintňanům připomíná, že i Satan se představuje jako anděl světla. Proto momentální pozitivní účinky nemusejí ještě znamenat, že se mi dostalo pomoci z dobrého zdroje.

Jak se může křesťan chránit před působením Zlého? Může na něj mít vliv nějaká negativní aktivita jiného člověka (např. prokletí nebo něco z rodinné historie)?

Křesťan je v zásadě pod Kristovou mocí díky křtu. Základní ochranou je život v Kristu, pod jeho mocí. Ten zahrnuje především život v souladu s Boží vůlí, s evangeliem. To ovšem neznamená, že by vliv Zlého bylo z jeho života vyloučen. Nejčastěji se každý člověk setká s úsilím Zlého v podobě různých pokušení. Jim odporujeme podle Ježíšova vzoru modlitbou, mocí Božího slova a růstem ve svobodě Božích dětí.

Můžeme se ovšem setkat i s mimořádným útokem moci zla skrze nějakého člověka, které nás může zasáhnout ve větší míře tehdy, když jsme v nějaké oblasti svého života křehcí, slabí nebo dokonce kolísáme mezi Kristem a životem v sobectví a lhostejnosti. Různé druhy kleteb, smluv se zlým apod., které se staly v rodině dotyčného, mohou být zdrojem různých potíží, i když se takovému přesvědčení někteří křesťané brání. Zkušenosti ale tyto jevy potvrzují.

Jen je třeba je správně postavit ve světle zdravé křesťanské víry. Nelze jistě naivně tvrdit, že jakékoli zlo, nebo dokonce osobní hřích, se přenáší jaksi automaticky, něco na způsob genetické dědičnosti. Jde spíš o to, že Zlý, jakmile jednou získá přístup do určitých vztahů, tak se jich tak snadno nevzdá, dokud není odkázán pryč modlitbou osvobozování. Vysvětlují to často tak, že Bůh jako hlavní cesty lásky a požehnání ustanovil už v ráji rodinné vztahy. Zlý nic nového nevymyslí a nevytvoří. A tak jen využívá ke svým špatným záměrům to, co stvořil Bůh. Velice rád napadá a rozbíjí rodinné vztahy, které mají sloužit k budování lásky a prostředí, v němž vyrůstá nový život, aby zesměšnil mistrovské Boží dílo.

Jak vůbec poznáme, že jsme spoutáni nebo duchovně svázáni? A co

máme v takové situaci dělat? Kdo nám může pomoci a jak?

Když se lidsky všemožně snažím žít dobrým duchovním životem, usiluji o růst ve ctnostech a pokrok v modlitbě, a přitom pocituji, že stále narážím na nějaký nevysvětlitelný blok, zeď nebo jakkoli to nazvu, pak mohu přinejmenším pojmout podezření, že tu může být ve hře i rušivá činnost Zlého. V takovém případě je dobré navštívit kněze, který se v těchto záležitostech orientuje, a on rozlišováním a modlitbou pomůže situaci projasnit a doporučí další postup.

Co vidíte v této oblasti jako největší problém naší společnosti a hlavně církve?

Podle mého soudu nebereme příliš vážně skutečnost, že jsme obklopeni novopohanstvím se všemi jeho důsledky. Není možné tento stav řešit nějakou krátkodobou razantní metodou. Ale mělo by nás to vést k jasnému žití křesťanské víry, k uplatňování všech bohatých prostředků duchovního života včetně duchovního boje, o kterém mluví svatý Pavel a po něm mnoho dalších duchovních učitelů v dějinách církve. V žádném případě není správné být světem zla, ezoteriky apod. fascinováni, ale je třeba víc hledět na Krista, protože jen v něm je naše spása, život a vítězství.

Ezoterika je nebezpečná hlavně tím, že působí neškodně nebo dokonce prospěšně, často se tváří velmi „křesťansky“ (například andělské aktivity, důraz na komplexitu lidské bytosti, duchovní sílu člověka a přírody...), což vytváří zmatek, který je ostatně důvodem, proč jsme se na vás s prosbou o rozhovor obrátili. Co byste ještě na závěr doplnil, například na základě své zkušenosti zpovědníka?

Ano, už jsme se o tom v rozhovoru zmínili. Nikdy neškodí znovu a znovu opakovat to, že za zdánlivě pozitivními ►

účinky duchovně problematických praktik se obvykle skrývá klam Zlého. Není třeba věci demonizovat, ony takové jsou už svou povahou.

Ze své zkušenosti zpovědníka bych především radil nebát se svěřit se vším, co nám v životě působí problémy, knězi. Dále je důležité i v duchovním životě používat „zdravý selský rozum“ – a dodejme: rozum osvěcený vírou. A na-

konec: Zlého se nesmíme bát. Ježíš nad ním zvítězil. Ustrašená nejistota, v níž žiji v ustavičném strachu z toho, že na mě může všude něco zlého skočit, je právě to, oč Zlému jde. Svázat nás strachem. Ale Ježíš nás vykoupil pro svobodný život, život v radosti Božích dětí.

-red-

JEŠTĚ JEDNOU MAKOVICE (FEJETON)

V prosinci roku 2015 mi zavolal P. Jan Uhlíř a požádal mě, abych napsal dopis, který bude umístěn do makovice na vrcholku věže sv. Jakuba, jejíž rekonstrukce se tou dobou chýlila ke konci. Takových dopisů bylo do makovice umístěno asi pět (a kromě nich i jiné listiny) a podle Jana Uhlíře bylo vhodné, aby jeden z nich souvisel s církevním gymnáziem, kde učím. Předpokládaný čtenář nahlédne do dopisu za sto let. (Samotné znění toho dopisu nemá být zveřejněno, aby byli lidé za sto let překvapeni.)

Co bude za sto let, si nelze představit. Možná bude tou dobou žít nějaký starý člověk, který si vás bude pamatovat jako starého člověka, když on sám byl malé dítě; ale takových lidí asi nebude mnoho. Možná do té doby přetrvá něco, o co jste se zasloužili – dům, zeď, strom, kořenová čistička odpadní vody – ale i když, tak patrně málokdo bude něco vědět o tom, že jste se o to zasloužili vy. Ze stoletých fotografií hledí tváře neznámých lidí. Dopis bylo potřeba ručně přepsat na ručně vyrobený papír, protože o běžných kancelářských papírech se předpokládá, že se za tu dobu rozpadnou.

Vytvářet domněnky o tom, jak bude vypadat svět v budoucnosti, je zbytečné, protože bude stejně vypadat jinak. To, co máme k dispozici pro své úvahy, je to, co jsme zažili – to, co už bylo. Jenže na průběh dějin má největší vliv to, co se nepodobá tomu předešlému. Rozšíření internetu, pád Sovětského svazu, začátek první světové války nebo teroristické útoky 11. září 2001 se lišily od čehokoli dřívějšího a nikdo to nečekal.

Některé věci v průběhu staletí nicméně nemění svou povahu – tvar oblaků, příjemnost spánku, nesamozřejmost toho, že se věci vyvinou žádoucím směrem, přitažlivost příběhů, touha po vlastní důležitosti, neuchopitelnost času nebo to, že se zamilovaní lidé dopouštějí při řešení algebraických rovnic většího počtu numerických chyb. Ale společnost a úhly pohledů, kterými je samozřejmé se na věci dívat, se proměňují.

To, co o nás hodně vypovídá, je to, jestli máme pocit, že pohled budoucích lidí na nás se nás týká. Sice nevíme, co bude, ale tušíme, co je teď: v jaké době žijeme – „hodnoceno zpětně“? Nacházíme se v éře Tomáše Kluse? Globálního oteplování? Rekonstrukce památek a historických center měst? V éře palmového oleje? Je „naše doba“ opravdu dobou věčného nestlínání, když tolik lidí studuje pedagogiku volného času?

Tenhle text nemá pointu. Chtěl jsem jen říct, že je podnětné se na nás podívat ze vzdálenějšího bodu: jsme daleko menší. Některé zajímavé věci mohou bohužel snadno vyznít celkem banálně.

Václav Schuster

KALENDÁŘ AKCÍ

St	28. 09.	Slavnost sv. Václava (mše svatá v 9:00 – kostel sv. Jakuba)
St	28. 09.	Žehnání opravených varhan v Malešově (koncert v 17:00 – kostel sv. Václava v Malešově)
St	28. 09.	Výstava kopie staroboleslavského palladia v chrámu svaté Barbory
	30. 09. – 02. 10.	Víkend pro děti z 5. – 7. tříd ZŠ ve Vrbatově Kostelci
St	05. 10.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
St	05. 10.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Čt	06. 10.	Dětská mše svatá (17:00 – klášterní kostel)
Čt	06. 10.	Akordeonový a varhanní koncert k 15. výročí spolku Digno; účinkují žáci ZUŠ KH a Kolín (18:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	07. 10.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – kostel sv. Jakuba)
So	08. 10.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	08. 10.	Společenství starší mládeže (18:00 – arciděkanství)
Ne	09. 10.	Posvícení v chrámu sv. Barbory (9:00)
Út	11. 10.	Modlitba matek (17:00 – arciděkanství)
St	12. 10.	Kavárna s překvapením (19:00 – arciděkanství)
	14. – 16. 10.	Víkend pro mladší společenství mládeže
Ne	16. 10.	Posvícení v kostele sv. Jakuba (9:00 – mši svatou celebruje Mons. Vladimír Hronek)
Ne	16. 10.	Posvícení v Paběnicích (10:30)
Ne	16. 10.	„Běh pro zvon“ na podporu sbírky Zvon pro Jakuba (13:30 – kostel sv. Jakuba)
St	19. 10.	„Koncert pro zvon“ na podporu sbírky Zvon pro Jakuba; účinkují žáci ZUŠ Kutná Hora (18:00 – kostel sv. Jakuba)
St	19. 10.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Pá	21. 10.	Adorace za prohloubení víry a lásky v rodinách (od 21:00 do 22:00 – kostel sv. Jakuba)
So	22. 10.	Poutní výlet do Plzně
So	22. 10.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	22. 10.	Společenství starší mládeže (18:00 – arciděkanství)
Ne	23. 10.	Sbírka na misie
Ne	23. 10.	Dětská mše svatá (9:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	23. 10.	Mše svatá v Močovicích (11:00)
	28. – 30. 10.	Duchovní obnova pro mladé rodiny ve Slavoňově

	28. – 30. 10.	Výlet na Broumovsko
Ne	30. 10.	Změna času z letního na zimní
Ne	30. 10.	Mše svatá v Bahně (15:00)
Ne	30. 10.	Mše svatá v Klukách (16:30)
Ne	30. 10.	Kartička k četbě SZ
Út	01. 11.	Slavnost Všech svatých (17:00 – kostel Všech svatých)
St	02. 11.	Vzpomínka na věrné zemřelé (17:00 – kostel Všech svatých)
St	02. 11.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Čt	03. 11.	Dětská mše svatá (17:00 – klášterní kostel)
Pá	04. 11.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – kostel sv. Jakuba)
So	05. 11.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	05. 11.	Společenství starší mládeže (18:00 – arciděkanství)
Ne	06. 11.	Mše svatá v Chlívovicích (9:00)
Út	08. 11.	Jednání pastorační rady farnosti (18:30 – arciděkanství)
St	09. 11.	Mše svatá na poděkování za milosti získané při modlitbě u obrazu Božího Milosrdenství (18:00 – kostel sv. Jakuba)
St	09. 11.	Kavárna s překvapením (19:00 – arciděkanství)
Pá	11. 11.	Svatomartinský průvod (17:00 – začátek před arciděkanstvím)
	11. – 13. 11.	Víkend pro kurz Alfa ve Slavoňově
Ne	13. 11.	Sbírka na plošné pojištění diecéze
Út	15. 11.	Modlitba matek (17:00 – arciděkanství)
St	16. 11.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
St	16. 11.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Pá	18.11.	Adorace za prohloubení víry a lásky v rodinách (od 21:00 do 22:00 – kostel sv. Jakuba)
So	19. 11.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	19. 11.	Společenství starší mládeže (18:00 – arciděkanství)
Ne	20. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále – zakončení Svatého roku milosrdenství
Ne	27. 11.	Dětská mše svatá, žehnání advent. věnců (9:00 – kostel sv. Jakuba)

Uzávěrka dalšího čísla je 06. 11. 2016.

Vydáno: 25. 09. 2016 pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín.
 Kontakt: Římskokatolická farnost – arciděkanství Kutná Hora,
 Jakubská 1, Kutná Hora, 284 01
 Tel.: 327 512 115, www.khfarnost.cz
 P. Jan Uhlíř, tel.: 777 339 233, e-mail: jan.uhlir@khfarnost.cz
 Redakce: Kateřina Grenarová, tel.: 733 624 786, e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

